

رہبر انقلاب در دیدار فرماندهان ناجا:

سلام مرابه خانواده شهداي ناجا برسانيد

۴۴

پیامد با سعادت پیامبر اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) و هفته وحدت بر همه مسلمانان مبارک باد

KHAMENEI.IR

هفته‌نامه خبری-تبیینی نمازهای جمعه، مساجد و هیئت‌های مذهبی | سال چهارم، شماره ۱۶۰ | هفته‌اول آذر ۹۷

درباره یک دستور مهم دینی
و اجتماعی، که معمولاً به آن کمتر توجه می‌شود

زندگی شادمانه

می‌گفت: آقای خامنه‌ای با توجه به سوابقی که از طنزنویسی من سرگردان شدم، به من پیشنهاد دادند که چرانمی روید یک مجله‌ی طنز راه بیانداری دید یا این طرز را به طور جدی پیگیر شوید؟ یعنی در حقیقت اولین جرقه‌ی این اتفاق را که مجله‌ی طنز شکل بگیرد، رهبری پیش آوردن و همین هم انتگرهاش شد که این مجله شکل بگیرد.^۱ بعدتر، رهبر انقلاب در جشن یک‌سالگی این نشریه، در پاسخ به نامه‌ی گل آقا چنین نوشتند: «خدا را شکر که این طنز شیرین و پرغز، به دوره‌ی حلد شده‌ی یک‌ساله رسید و آزمونی از یک اقدام موفق در یک خلافرنگی و هنری را در برابر چشم همه‌ی کسانی که برای شروع کارهای لازم، تردیدها را بر تضمیمهای غایب می‌دهند، گذاشت». ^{۲۷/۴/۲۷}

سوم. خوب یا بد، دنیای امروز، دنیای رسانه‌های است و رسانه‌های نیز "ازش‌های خبری" را صراحتاً در موضوعاتی چون جنجال و درگیری و شهرت و امثال‌های می‌بینند و ضریب می‌دهند. واضح است که در چنین فضایی،

دولتی و حکومتی استعفا داد و مشغول نوشتن طنز برای مردم شد.

دوم. سال ۶۹، یعنی زمانی که تازه کشور چندماهی می‌شد از فضای جنگ فاصله گرفته بود و مشغول عمران و سازندگی بود، نقشه‌ی عطی در زندگی گل آقا، و البته مردم ایران بود. گل آقا که تا پیش از این، حرف‌های طنز خود را در قالب همان سوتون طنز "دو کلمه حرف حساب" در روزنامه اطلاعات منتشر می‌کرد، تصمیم گرفت که آن را تبدیل به یک هفته‌نامه‌ی طنز کند. اینچنین بود که اولین شماره‌ی هفته‌نامه‌ی گل آقا در آبان ماه ۶۹ منتشر شد و آنقدر مورد استقبال مردمی قرار گرفت، که چندین بار تجدید چاپ شد. بعدها آقای رضافریع، از همکاران گل آقا در این نشریه، باشاره به اینکه اولین جرقه‌ی تأسیس این هفته‌نامه، توسط رهبر انقلاب زده شد گفت: "همه می‌دانند که آقای خامنه‌ای خیلی اهل کتاب و مطالعه هستند و یکی از علاقه‌مندی‌های ایشان، ادبیات طنز است. مرحوم صابری

اول. وسط جنگ خانمان برانداز ارتضی بعثت با ایران، مرحوم کیومرث صابری یا همان "گل آقا" معروف ایرانی‌ها، ستون طنز "دو کلمه حرف حساب" را در روزنامه‌ی اطلاعات (در سال ۶۳) راهاندازی کرد. اما اذهن گل آقا همیشه در گیر این سوال بود که نکند نوشتن طنز، آن هم در زمانی که کشور در گیر جنگ و تحریم است، موجب رنجش خاطر امام خمینی (ره) شود. این دغدغه همراه او بود تا فرستی پیش آمد و به محضر امام شرفیاب و ایشان جوابی مسأله شد. آن‌طور که خود گفته است، روزی به همراه حجت‌الاسلام دعاوی، سرپرست روزنامه‌ی اطلاعات، به دیدار امام می‌رود. امام با اینکه آن روز خسته بود، اما به محض شنیدن نام "گل آقا" خوشحال شدند و خنده‌یدند. مرحوم حاج احمد نیز چندین بار به گل آقا پیام داده بود که امام، مشتری این ستون طنز شما در روزنامه هستند و آن را هر روز می‌خوانند. گل آقا خوب فهمید بود که در آن شرایط جنگ، مردم بیش از هر چیزی نیازمند "آمید و نشاط" برای ادامه‌ی مسیر نو و به همین علت هم از همه‌ی کارهای دیگر

انسان ۲۵۰ ساله

پیامبر (ص) در جمیع مردم همیشه بشاش بود

اطلاع نگاشت ۲

حنجره‌هایی که بلندگوی دشمن شدند

معرفی کتاب

تقریظ رهبر انقلاب بر کتاب آیت‌الله جاوادان

شهداي ناوجه پیکان در تاریخ ماندگار شده‌اند | این شماره تقدیم می‌شود به روح بلند شهید محمد ابراهیم همتی فرمانده ناوجه پیکان *

نیروی دریایی هم برای نیروهای مسلح و هم برای کشور مایه‌ی آبرو و عزت بوده و یاد شهداي این نیرو از جمله شهداي فداکار ناوجه‌ی پیکان همواره در تاریخ این کشور ماندگار خواهد بود. ^{۹۳/۹/۹} | *. حدود دو ماه پس از آغاز رسمی جنگ و در هفتم آذر ماه ۱۳۵۹، ناوجه‌ی پیکان با شرکت در عملیات مروارید و به آتش کشیدن اسکله‌های نفتی البکر و الایله مانع از صادرات نفت عراق از طریق خلیج فارس و دریای عمان شد. اما پس از اجرای موفق این عملیات و در مسیر بازگشت، ناوجه‌ی پیکان مورد هدف قرار گرفت و ناوجه‌ی پیکان شاهد آسمانی شدن مردان پیکار با خصم دون بود. تا سر و اوان جاباز محمد رضانجاری، از همزمان شهید همتی ماجرا این‌گونه روایت می‌کند: زمانی که خود را به سرعت به سطح ناوجه رساند، هنوز هیچ کدام از هم‌زمان ناوجه را که در حال غرق شدن بود، ترک نکرده بودند و حتی پس از گذشت مدتی از اصابت موشک، هیچ یک از نیروها قصد ترک ناوجه را نداشتند و پس از این که مامضی شد، بیم از ناوجه خارج شویم، شهید همتی فرمانده ناوجه حاضر نشد و ناوجه را ترک کندوا این لحظه برای ماتدعی کننده افسانه‌ای بود که در آن می‌گوید "ناخدای کشتی هیچ‌گاه کشتی خود را ترک نمی‌کند".

۱. اختلاف؛ مهم‌ترین جراحت بر پیکر راه است اسلامی

امروز اقت اسلامی دچار مشکلات فراوانی است؛ جراحت‌هایی بر پیکر می‌این اقت وارد شده است وارد می‌شود؛ مهم‌ترین اینها اختلاف است. سعی دشمنان اسلام این است که بین گروه‌های مسلمان به بنهایه‌های مختلف ایجاد اختلاف کند. شفاق و دشمنی ایجاد کند؛ به بنهایه قومیت، به بنهایه مذهب، به بنهایه جغرافیا، به بنهایه مشکلات ارضی و مرزی؛ همه‌ی این بنهایه‌های اختیار آنها قرار گرفته است و متأسفانه دشمن استفاده می‌کند و ما که مسئولان دولت‌های اسلامی هستیم، از این کار دشمن غفلت می‌کنیم.
۹۶/۴/۵

۲. برای آمریکا مسئله شیعه و سنتی مطرح نیست

اینها با اصل اسلام مخالفند... اینها دروغ می‌گویند اگر می‌گویند مباشیعه مخالفین، باستی موافقین؛ نخیر. آیا فلسطینی‌ها شیعه‌اند یا سنی‌اند؟ چرا بایفلسطینی‌ها این قدر بدند؟ چرا جنایت نسبت به فلسطینی‌ها را مطلقاً مورد تعریض قرار نمی‌دهند؟ غرّه قدر کوییده شد؟ سرمی‌های کرانه‌ی باختی چقدر تحت فشار قرار گرفت و هم‌اکنون تحت فشار قرار دارد؟ آنها که شیعه نیستند، آنها سنتی‌اند. برای آمریکایی‌ها مسئله شیعه و سنتی نیست؛ هر مسلمانی که بخواهد با اسلام، با احکام اسلامی و قوانین اسلامی زندگی کند و برای آن مجاهدت کند و در راه آن حرکت کند، دشمن خود به حساب می‌آورند.
۹۴/۱۰/۸

۳. دو عامل مانع وحدت

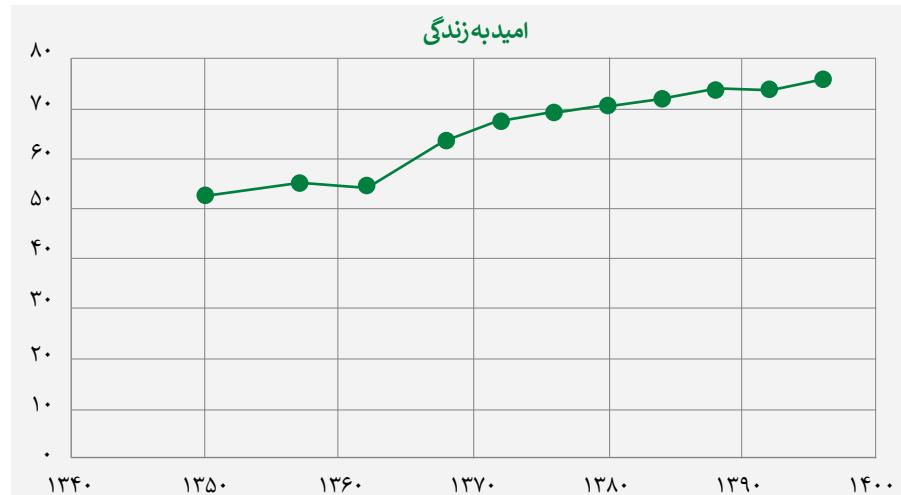
دو عامل عمده و کلی در مقابل وحدت وجود دارد، باید اینها را علاج کرد... یک عامل، عامل درونی ماست: تعصباتی‌ها، پایبندی‌های ما به عقاید خودمان، هر گروهی برای خودش. باید بر این فائق آمد. اینما به مبادی خود و اصول و عقائد خود چیز بسیار خوب و پسندیده‌ای است؛ پاکشواری بر آن هم خوب است، اما این نباید از مرز اثبات به مرز نفی و همراه با تعارض و دشمنی و عداوت تجاوز کند. یک عامل بیرونی هم دست معرض تفرقه‌افکن دشمنان اسلام است. نباید از این غفلت کرد.
۸۷/۱۲/۲۵

۴. جنگ اعتقادی نیست؛ سیاسی است

هیچ‌کدام از این جنگ‌ها جنگ اعتقادی نیست؛ جنگ‌های سیاسی و بالانگیزه‌های گوناگون سیاسی و قومی و مانند اینها است و ربطی به مذهب ندارد، لکن دشمن یعنی آمریکا، یعنی صهیونیست، یعنی انگلیس سعی می‌کند این دعواهار، این اختلاف‌هار ابتدا کنند به اختلاف مذهبی؛ چون می‌دانید که اختلاف مذهبی به این آسانی‌ها تمام شدنی نیست. ما باید به این هدف کمک کنیم.
کمک کنیم.
۹۴/۱۲/۲۰

امیدی که به زندگی برگشت

امید به زندگی یک شاخص آماری است که نشان می‌دهد هر عضوی از آن جامعه چند سال می‌تواند توقع زندگی داشته باشد. طبعاً هرچه شاخص‌های بهداشتی و درمانی، و فضای نشاط و سرزنشی در جامعه بهمود پیدا کند، امید به زندگی هم افزایش خواهد داشت. از این‌رو این شاخص، یکی از شاخص‌های مهم سنجش پیشرفت یا عقب‌ماندگی کشورهاست. مطابق آمار سازمان‌های جهانی، در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی این شاخص در کشور پیش از ۱۳۷۰ سال افزایش پیدا کرده است که در نهاد رازبر قابل مشاهده است:

هم‌جنین طبق آمار در سال‌های پس از انقلاب، علی‌غم وجود جنگ نظامی، فشارهای اقتصادی و سیاسی، و تحريم‌های ناجوانمردانه‌ی غذا و دارو علیه ملت ایران، اما کشور توپ است در میان کشورهای "هم‌سطح خود"، بیشترین درصد رشد سالانه را داشته باشد و بارگاهی شاخص‌های بهداشتی، رفاهی، اقتصادی... توقع حیات را در بین مردم جامعه افزایش دهد. جدول زیر نمایانگر میزان تغییر و متوسط رشد سالیانه‌ی امید به زندگی در میان مردم کشورهای هم‌سطح ایران است.

منبع: کتاب باز خوانی برondه‌ی ایجادی عملکرد انقلاب اسلامی | تألیف: علی طاهری فرد | ناشر: دانشگاه امام صادق

روش تحلیل سیاسی

 بصیرت پیدا کردن، کار دشواری نیست اگر...

بصیرت پیدا کردن، کار دشواری نیست. اگر شمانگاه کردید دیدید یک راه معقول قانونی ای وجود دارد و کسی از آن راه معقول قانونی سرمی‌بیچد و کاری می‌کند که برای کشور مضر است، ضربه به منافع ملت است، خوب، بانگاه عادلانه، بانگاه متعرف، بانگاه غیر جانبدارانه، معلوم است که او محکوم است؛ این یک قضایه واضحی است. پس ببینید مطالبه‌ی بصیرت مطالبه‌ی یک امر دشوار و ناممکن نیست. بصیرت پیدا کردن، کار سختی نیست. بصیرت پیدا کردن همین اندازه لازم دارد که انسان اسیر دام‌های گوناگون، از دوستی‌ها دشمنی‌ها، هوای نفس‌ها و پیش‌داوری‌های گوناگون نشود.
۸۹/۸/۴

پرسش پاسخ

برای نهادینه کردن گفتمان عدالتخواهی، چه کارهایی ممکن است بر ضرر تمام شود؟

گفتمان عدالتخواهی را فریاد کنید؛ اما انتقاد شخصی و مصدق سازی نکنید. وقتی شماروی یک مصدق تکیه می‌کنید، او احتمال دارد اشتباه کرده باشید؛ من می‌بینم دیگر. من مواردی را مشاهده می‌کنم - نه در دانشگاه، در گروه‌های اجتماعی گوناگون - که روی یک مصدق خاصی تکیه می‌کنند؛ یا به عنوان فساد، یا به عنوان کجروی سیاسی، یا به عنوان خط و خطوط غلط. بنده مثلاً اتفاقاً از جریان اطلاع دارم و می‌بینم اینجوری نیست و آن کسی که این حرف را زده، از قضیه اطلاع نداشته است. بنابراین وقتی شماروی شخص و مصدق تکیه می‌کنید، هم احتمال اشتباه هست، هم وسیله‌ای به دست می‌دهد برای اینکه آن زرینگ قانوندان قانون شکن - که من گفته‌ام قانوندان‌های قانون شکن خطرناکند - بتواند علیه شما مستفاده کند.
۸۷/۲/۱۴

۱) این خبرهای بد و حادثه‌های ناگوارند که معمولاً پوشش داده و برجسته می‌شوند و کمتر، خبری از "خبر خوب" و نشاط‌اور و امیدبخش به گوش می‌رسد. یعنی دقیقاً نقطه‌ی مقابل دیدگاه اسلامی، که شادی و نشاط و امید را از خصوصیات یک جامعه زنده و پویا می‌داند. برای همین هست که مکررا در اسلام، توصیه‌ی بر شادمانی شده است. حدیث معروف امیر المؤمنین که «المُؤْمِنُ بِشَرٌّهُ فِي وَجْهِهِ وَ حُزْنٌ فِي قَلْبِهِ مُؤْمِنٌ»، شادی اش در چهره و حزنش در دل است.^۱ مؤبد همین موضوع است که اساساً جامعه‌ی دینی، جامعه‌ی مبتنی بر نشاط و شادمانی است. «اگر چه در جامعه، خیلی‌ها هستند که ممکن است آن را جدی نگیرند و فکر کنند که یک زندگی جامد و خشک و بی‌انعطاف و بی‌لبخند، می‌تواند زندگی موفقی باشد. اما چنین نیست. اگر در زندگی تفریح سالم نباشد؛ اگر آن لبخند طبیعی که ناشی از نشاط است بر لب انسان ننشیند، زندگی برخود انسان و بر معاشران او، جهنم خواهد شد. مادیات، مقدمه‌ی زندگی خوبند؛ و تفریح، عنصر اساسی زندگی خوب است... تفریح، یک کار اسلامی است. من قول ندارم کسی چهره‌ی اسلام را یک چهره‌ی خشمگین و اخمو و بد اخلاق تصور کند.^۲

۲) بنابراین «شادی لازم است و باید آن را برای مردم تأمین کرد، منتهای این کار برنامه‌ریزی می‌خواهد.» در برنامه‌ریزی برای این کار هم، حتماً بایستی به «جهت‌گیری آن توجه کرد.» (اید نگاه کنید ببینید ارزش‌های اسلام و انقلاب چیست؛ این ارزش‌هارا بددست بیاورید؛ شوخی و خنده‌مان هم باید در این جهت باشد؛ کار و تفریح‌مان هم بایستی در این جهت باشد؛ کار روی افکار عمومی مردم هم باید در این جهت باشد.»^۳

در سیره‌ی پیامبر اعظم (ص) که روزهای پیش رو مصادف است با روزهای میلاد ایشان، نیز این موضوع همواره به چشم می‌خورد که: «محیط زندگی پیغمبر، محیط شادی هم بود؛ با افراد شوخی می‌کرد، مسابقه می‌گذاشت و خودش هم در آن شرکت می‌کرد...»^۴ رفتارش با مردم، رفتار خوش بود. در جمع مردم، همیشه بشاش بود. تنها که می‌شد، آن وقت غم‌ها و حزن‌ها و همومی که داشت، آنجا ظاهر می‌شد. هموم و غم‌های خودش را در چهره‌ی خودش جلو مردم آشکار نمی‌کرد. بشاش بود.^۵

باری، «زندگی باید شادمانه باشد و شادمانه بگذرد»^۶ و چه بهانه و مناسبتی بهتر از ایام ولادت حضرت ختنی مرتب، پیامبر اکرم (ص) برای شادی و شادمانی. این روزهای که کشور درگیر برخی از مشکلات و معایب است، جامعه‌ی پیش از هر زمان دیگری نیازمند نشاط و امید است و نیروهای مؤمن و انقلابی، می‌توانند پیش‌قراولان این موضوع باشند.

۶. مراد و مقصود مازوحت

مراد مازوحت اسلامی، یکی شدن عقاید و مذاهب اسلامی نیست. میدان برخورد مذاهب و عقاید اسلامی و عقاید کلامی و عقاید فقهی - هر فرقه‌ای عقاید خودش را در و خواهد داشت - میدان علمی است؛ میدان بحث فقهی است میدان بحث کلامی است و اختلاف عقاید فقهی و کلامی میتواند هیچ تأثیری در میدان واقعیت زندگی و در میدان سیاست نداشته باشد. مراد مازوحت دنیای اسلام، عدم تنازع است: «ولاتنازع عما فتشلو». تنازع نباشد، اختلاف نباشد.^۷

۸۵/۵/۳

۵. حنجره اختلاف افکن؛ بلندگوی دشمن

هر حنجره‌ای که در جهت اختلاف حرف بزند، بلندگوی دشمن است؛ چه خودش بداند، چه ندانند. شیعه‌ی انگلیسی و سنتی آمریکایی مثل هم هستند؛ همه دولبه‌ی یک‌قیچی هستند؛ سعیان این است که مسلمانها را به جان هم بیندازند؛ این پیام اراده‌ی تفرقه است که اراده‌ی شیطانی است؛ اما پیام وحدت این است که اینها این اختلافات عبور بکنند، در کنار هم قرار بگیرند، با هم کار کنند.^۸ آن تشیعی که ارتباط به ام آی شیعه ایشان داشته باشد، آن سنتی که مدور سی آی ای آمریکا باشد، نه آن شیعه است، نه آن سنتی است؛ هر دو ضد اسلامند.^۹

۹۳/۱۰/۱۹

هم‌زمان با هفته وحدت، خط حزب الله بررسی می‌کند:

حنجره‌های که بلندگوی دشمن شدند

در تاریخ اسلام همواره دشمنان دین در صدد بوده اند تا آرای متفاوت شیعه و سنتی را به عنوان بستری برای نفوذ و ایجاد اختلاف و کسب منافع خود قرار دهند. برخی افراد از درون هر دو گروه هم با سadelو حی باحتی خیانت به این جریان کمک کرده‌اند. اما تاکید امام خمینی (ره) و رهبر انقلاب بر روی موضوع وحدت میلاد پیامبر اکرم (ص) و هفته‌ی بزرگی می‌کند.

وحدت، خط حزب الله برخی از مواضع رهبر انقلاب در این زمینه را بررسی می‌کند.

۷. اگر مسلمان‌ها متعدد شوند...

امروز نگاه دستگاه استکبار و استعمار به دنیا اسلام، این است که سعی می‌کنند دنیا اسلام را هرچه بیشتر از وحدت خود دور کنند. این برای آنها تهدید است؛ یک‌نیمه میلیارد مسلمان، این همه کشورهای اسلامی با این همه منابع، این نیروی انسانی فوق العاده؛ اگر این [مجموعه] متعدد باشد و با وحدت به سمت اهداف اسلامی حرکت بکند، قدرتمندان دیگر نمی‌توانند در دنیا کوس قدرت بزنند.^{۱۰}

۸. وجود مقدس پیامبر؛ نقطه‌کانونی اتحاد

وجود مقدس پیامبر اعظم، نقطه‌کانونی توجه محبتهای علاقه‌آhadملهای مسلمان است. همه عشق می‌ورزند به پیغمبر؛ این نقطه‌کانونی است، این نقطه‌ی اصلی است. قرآن محل توجه و اعتماد همه مسلمانان است؛ کعبه شریف همین جو را، پقدار مشترکات بین مسلمانها زیاد است. این مشترکات را امور دیگر توجه قرار ندهند.^{۱۱}

۹. شهدای مدافعان حرمی که اهل سنت اند

ما امروز در کنار خود، از برادران اهل سنت کسانی را داریم که با ما و همراه‌مان در دفاع از حرم اهل بیت می‌جنگند و کشته می‌دهند، شهید می‌دهند. خانواده‌ی از شهدای مدافعان حرم پیش از آمدنند که در بینشان چند خانواده‌ی سنتی بودند. خب، این برادران اهل سنت که برای دفاع از حرم حضرت زینب یا حرم امیر المؤمنین یا حرم سید الشهداء جوان خودش را گسلی می‌کنند به جهیه، بعد هم که پیش مامی آید، به جای اظهار تأسف به جای اظهار غم و اندوه بی‌گله و شکایت، ابراز افتخار می‌کند که پسر من در این راه شهید شده‌ام، این راما باید نجاتی؟ این راما باید کاری کنیم که از مادر بشود؟ اینها نکات مهمی است، اینها نکات اساسی ای است.^{۱۲}

۱۰. خط جمهوری اسلامی و خط امام

ما در حمایت از مظلوم نگاه به مذهب طرف مقابل نمی‌کنیم؛ و نکرده‌یم؛ خط امام بزرگوار این بود. امام همان رفتاری را که با مقاومت شیعه در لبنان داشت، همان رفتار را با مقاومت سنتی در فلسطین [هم] داشت: بدون هیچ تفاوتی. ماهمان حمایتی را که از برادرانمان در لبنان کردیم، از برادرانمان در غزه [هم] کردیم؛ بدون هیچ تفاوتی. آنهاستی بودند، اینها شیعه‌اند. مسئله برای ما، دفاع از هویت اسلامی است.^{۱۳}

۹۴/۵/۲۶

که در دنیا هست و این هیاهوها برای خود است، برای رسیدن به قدرت خود است، این هیاهوها را زیبین ببرد، و یک خداخواهی در مردم ایجاد کند، توجه به نور ایجاد کند. ۲۰۵۸

غصه می‌خورد. در آیه‌ی شریفه هست که: مثل اینکه می‌خواهی خود را هلاک کنی برای اینها. می‌خواست که همه‌ی عالم به نور برسند. مبعوث شده بود برای اینکه همه‌ی این هیاهوها بی

پیغمبر اکرم برای این کافرهایی که مسلمان نمی‌شدند و مؤمن نمی‌شدند

خطاطات رهبری

بعضی‌ها از حضور نیروهای بسیجی می‌ترسیدند

بعضی‌ها می‌ترسیدند. بعضی‌ها زیبی قضاوت می‌کردند که نمی‌شود - اسلامی گفتند نمی‌شود - هرجا هم حضور بسیجی بود، مخالفت می‌کردند. من می‌دیدم مردان مؤمن باصلاحیت ارتش منظم آن روز ماستقبال می‌کنند از این که مجموعه‌ی بسیج با آنها و همراه آنها باشند؛ این رامن خودم در دوران جنگ مکرر دیدم؛ در پادگان ابودر، در جنوب، در شمال غرب، خود فرمانده ارشاد را داشت که مجموعه‌ی بسیجی با اهتمام باشند؛ دوست می‌داشت، استقبال می‌کرد؛ اینجا در تهران بک عده‌ای نشسته بودند، نقی می‌زدند که آقا چرا اینها وارد شدند؟ چرا بدون اجازه رفتند؟ چرا فلان اقدام را کردند؟ از حضور بسیجی ناراحت بودند. چون امید نداشتند، مأیوس بودند، می‌گفتند نمی‌شود کاری کرد؛ اما وقتی که وارد شدند، دیدند این ورود، امیدآفرین است؛ همه‌ی این استعداده را جوشش می‌دهد.

۹۱/۷/۲۴

پیامبر در جمع مردم همیشه بشاش بود

{پیامبر} رفتارش با مردم، رفتار خوش بود. در جمع مردم، همیشه بشاش بود. تنها که می‌شد، آن وقت غم‌ها و حزن‌ها و همومنی که داشت، آن‌جا ظاهر می‌شد. هموم و غم‌های خودش را در چهره‌ی خودش جلو مردم آشکار نمی‌کرد. بشاش بود. به همه سلام می‌کرد. اگر کسی او را آزار می‌کرد، در چهره‌اش آزار دگی دیده می‌شد؛ اما زبان به شکوه باز نمی‌کرد. اجازه نمی‌داد در حضور اب و کسی دشمن دهدن و از کسی بدگویی کنند. خود او هم به هیچ کس دشنام نمی‌داد و از کسی بدگویی نمی‌کرد. کودکان را مورد ملاحظه قرار می‌داد؛ با زنان مهربانی می‌کرد؛ با بعض اعماک خوش‌رفتاری را داشت؛ با اصحاب خود شوکی می‌کرد و با آن‌ها مسابقه اسب سواری می‌گذاشت. زیرانداز یک حصیر بود؛ بالش اواز چرمی بود که از لیف خرم پر شده بود؛ وقت غالب اونان جو و خرم بود. نوشته‌اند که هر گز سه روز پشت سر هم از نان گندم - نه غذای رنگارنگ - شکم خود را سیر نکرد.

دیدار فرماندهان ناجا با رهبر معظم انقلاب اسلامی | ۹۷/۸/۳۷

سلام مرابه خانواده شهدای ناجا برسانید

فرمانده نیروی انتظامی و جمعی از مسئولان بخش‌های مختلف ناظر گشتنی به نجات این اتفاق را در این مراسم ایشان اقامه کردند. معظم له سپس با قدردانی از فعالیت‌ها و خدمات ارزشمند نیروی انتظامی گفتند: سلام من را به خانواده شهدای ناجا، نیروهای مرزبانی، یگان‌های مختلف ناجا و خانواده‌های آنان برسانید. پیش از اقامه‌ی نماز، سردار اشتیری گزارشی از فعالیت‌ها و عملکرد نیروی انتظامی خصوصاً در ایام اربعین بیان کرد.

این است

جوان‌های مؤمن باید کشور را ز وابستگی خارج کنند

همواره به مسئولین گفت‌هایم سعی کنند تا اجایی که ممکن است. ماقتصادمان را از فروش نفت خام جدا کنیم. ما که داریم نفت خام را می‌فروشیم، در واقع ثروتی را و موجودی مان را که قابل تجدید هم نیست و تمام می‌شود، از زیرزمین درمی‌آوریم می‌فروشیم، بول می‌گیریم، صرف اداره‌ی کشور می‌کنیم؛ این غلط است. بایستی این سرمایه را به نحوی استعمال کرد به نحوی به کاربرد، به نحوی مصرف کرد که در آمد افزوده داشته باشد؛ ما باید مصرف بهینه بکنیم آرنفت آیکی از اسکالات مهمن اقتصاد ملاد است. خب جوان‌های مؤمن ما، آن کسانی که اهل فکرند، اهل کارند، بینشند راههایی را پیدا کنند برای اینکه بتوانند کشور را از وابستگی خارج کنند. البته سیاست‌های این کار طراحی شده؛ ما این صندوق توسعه‌ی ملی را که در سیاست‌های کلی تشکیل داده‌ایم و ابلاغ کردیم، به خاطر همین است که بتوانیم از وابستگی به نفت خارج بشویم.

۹۷/۸/۱۲

تقریظ رهبر انقلاب بر کتاب آیت الله جاواد

پاسخ‌هایی که در کتاب ارائه شده نیز حاصل دانش و تجربیات یک عالم و استاد اخلاق است که خود شاگرد خاص عالم ربانی و اخلاقی محروم آیت الله این‌جا میرزا عبدالکریم حق‌شناس بوده و همچنین از محضر استادی چون علامه عسگری، مرحوم مجتهدی تهرانی و... بهره‌های فراوان برده است.

صاحب اثر در مقدمه‌ی کتاب چنین گفته است: "دوستان، پیگاهی فراهم کردن و از این طریق، راهی برای خدمت به دست آمد؛ البته دست کوتاه بود و توان خدمتگزاری اندک. در همین کوتاهی و اندکی، سؤال‌الاتی رسید و جواب‌هایی در حد توان عرضه شد و اینک نتیجه سؤال‌ها و جواب‌های دار محضر شماست." امیاز و بیژه‌ای که این کتاب از آن برخوردار است از آن شخصیت مؤلف است، ایشان جزو اساتید میرزا اخلاق تهران هستند. جلسات اخلاق سال‌های متعددی است که برقرار است و جوانان جویای معارف اسلامی و رهنمودهای اخلاقی، عمدۀ مخاطبین این جلسات هستند.

- نام رهنمای طریق، پرسش‌هایی برای زندگی بهتر
- مؤلف: محمدعلی جاواد
- ناشر: مؤسسه ایمان ماندگار
- تاریخ جاپ: ۱۳۹۴
- تعداد صفحه: ۵۶

كتاب رهنمای طریق مشتمل بر ۵۸۰ سوال پرسیده شده از آیت الله جاواد و پاسخ‌های ایشان است که توسط مؤسسه